

PERE FRANCESCH/ACN

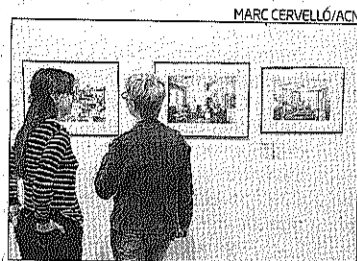
JOAN MIRÓ. CARTELLS D'UN TEMPS, D'UN PAÍS

► **Museu d'Història de Catalunya.** Plaça de Pau Vila, 3. **Barcelona.**

Ⓜ **Fins al 18 de març.** De dimarts a dissabte, de 10 a 19 h (dimecres, fins a les 20 h); diumenge i festius, de 10 a 14.30 h. Preu: 3 euros. www.mhcat.cat

■ Si l'exposició *Joan Miró. L'escala de l'evasió*, que es pot veure a la Fundació Miró, feia palès el compromís amb Catalunya d'un dels millors pintors catalans del segle XX, la mostra *Joan Miró. Cartells d'un temps, d'un país* remarca el compromís de Miró amb el país i la cultura catalana a través dels seus cartells. Els clàssics *Aidez l'Espagne* i *Volem l'Estatut* s'exhibeixen al Museu d'Història de Catalunya, el director del qual, Agustí Alcoberro, va explicar que la mostra palesa que Miró «no vivia en una torre d'ivori, sinó que vivia i respirava juntament amb el país».

Segons Alcoberro, l'exposició «estudia un tema clau que és el compromís de Miró amb el país i es veu a través dels cartells que va fer i les causes que va defensar». L'historiador va destacar que hi ha els grans cartells de la guerra civil i els dels anys 60 en defensa de la cultura catalana i d'institucions com Òmnium Cultural, el Congrés de Cultura Catalana i les primeres publicacions catalanes. «Des del punt de vista polític, la peça més significativa és la que fa el 1977 per la campanya de l'Assemblea de Catalunya *Volem l'Estatut*», en paraules d'Alcoberro. | ACN

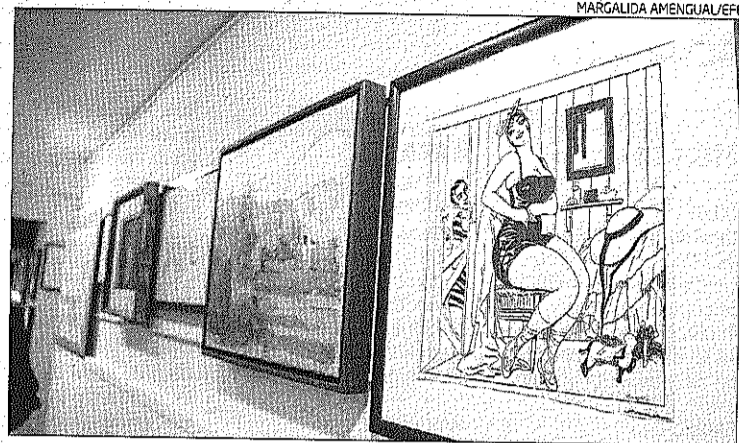
MARC CERVELLÓ/ACN

TURISME DE POSTAL

► **Centre Cultural de l'Obra Social de Catalunya Caixa.** Carrer de Pere Martell, 2. **Tarragona.**

Ⓜ **Fins al 22 de gener.** De dilluns a diumenge, de 10 a 14 h i de 17 a 21 h. Entrada lliure.

■ *Turisme de postal* és una mostra d'una setantena de fotografies que repassen en imatges de l'època l'impacte econòmic i urbanístic que va representar per a la Costa Daurada l'arribada de turistes d'arreu d'Europa. Les instantànies es combinen amb imatges actuals que permeten al visitant comparar com ha canviat el paisatge del territori al llarg dels anys amb la construcció d'hotels, espais lúdics, parcs i zones residencials. | ACN

MARGALIDA AMENGUAL/EFE

DEU ANYS I UNS DIES

► **Galeria Francesc Mestre Art.** Carrer d'Enric Granados, 28. **Barcelona.**

Ⓜ **Fins al 19 de novembre.** De dimarts a divendres, d'11 a 14 h i de 16.30 a 20.30 h; dissabtes, d'11 a 14 h. Entrada gratuïta. www.mestreart.com

■ La galeria Francesc Mestre Art de Barcelona compleix deu anys i ho fa amb l'exposició *Deu anys i uns dies*, que aplega almenys una obra de cada artista que durant aquesta dècada hi ha tingut una exposició. Així, la mostra presenta obres de Pablo Picasso, Joan Miró, Josep Guinovart, Erwin Bechtold, Hans Hartung, Josep Coll, Josep Subirats i Marc Aleu, entre d'altres. Tot i que es dedica al galerisme des de fa més de 40 anys, no va ser fins fa una dècada que va decidir obrir una petita sala a Barcelona i dedicar-la a autors ja desapareguts. Francesc Mestre explica que fa

aquesta exposició «perquè en tenia ganes» i perquè volia que l'obra de tots aquests artistes fos present a la festa.

Mestre va decidir dedicar la galeria a recuperar autors morts que van crear una obra important però que, a causa de la guerra civil i la postguerra, «no van tenir el reconeixement que mereixien». Va començar amb dos grans noms de l'art del segle XX, Miró, a qui admira «profundament» i per qui sent una especial devoció, i Picasso, però llavors es va posar mans a la feina de recuperar l'obra d'autors menys coneguts. | ACN

Art**Perejaume critica l'excés d'art**

► L'Obra Social de CatalunyaCaixa presenta a la Pedrera una retrospectiva dels darrers vint anys de l'artista convidat de la Fira Mediterrània

L'exposició

Ai Perejaume, si veies la munió d'obres que t'envolten, no en faries cap de nova

► **Lloc:** la Pedrera. Passeig de Gràcia, 92. **Barcelona.** ► **Dies:** fins al 12 de febrer. De dilluns a diumenge, de 10 a 20 h. Entrada lliure. <http://obrasocial.catalunya.caixa.com>

EFE | BARCELONA

■ El polifacètic creador Perejaume, artista convidat de la propera Fira Mediterrània de Manresa, revisa la seva dilatada trajectòria creativa en una àmplia exposició retrospectiva amb unes 200 obres, en què estableix un diàleg amb Gaudí i l'edifici modernista de la Pedrera. Darrere l'estratolari títol *Ai Perejaume, si veies la munió d'obres que t'envolten, no en faries cap de nova*, l'exposició gravita sobre la idea de l'excés, en un context en què el progrés incrementa la velocitat fins al punt que «el món sencer s'ha fet massa visible».

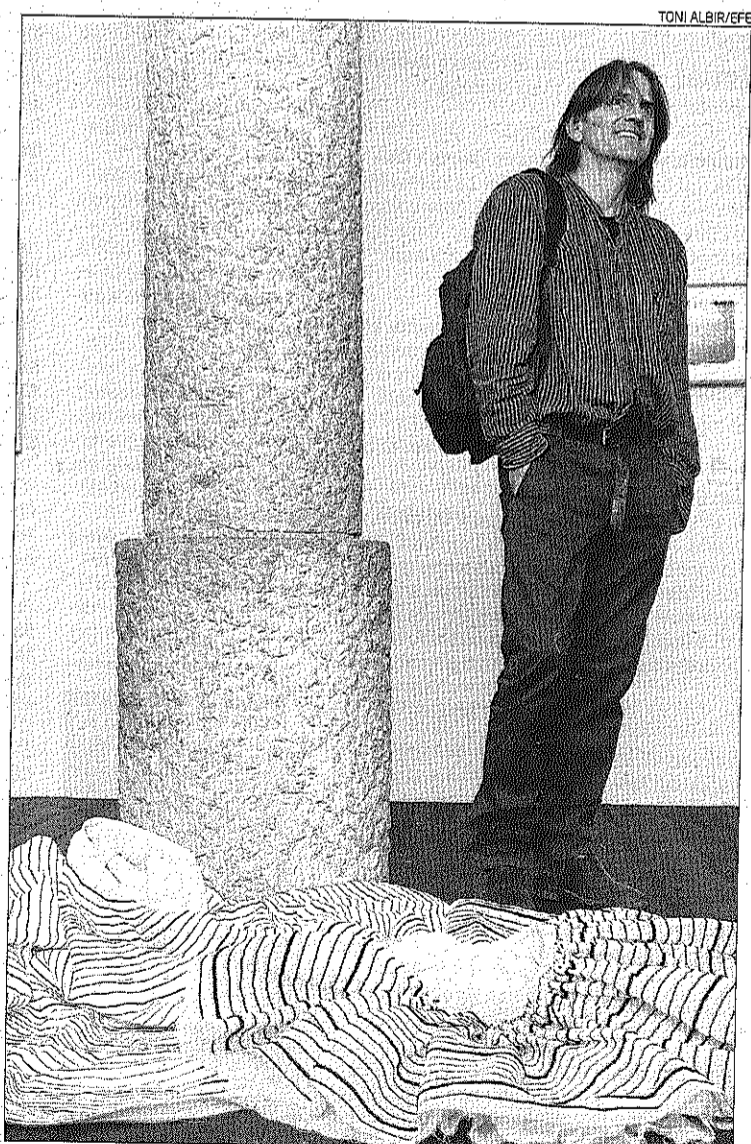
En aquesta tessitura, al·ludeix Perejaume, «tot s'ha convertit en una espècie d'exposició permanent i la mateixa cultura creix, se sobreesciu i s'acumula sense parar, condemnada a convertir-se en una narració infinita». Per a l'artista, les dues formes d'excés obliquen a una resposta, «apel·lant a la

La mostra presenta 200 peces de les quals el 80 % és obra inèdita, relligades amb el motiu argumental de l'excés

Perejaume reflexiona sobre els límits difusos entre l'art i la naturalesa, entre allò real i el que és imaginari

necessitat d'ocultar-se i de callar». Metàfora d'aquest excés és *Obra en préstec*. El 1993, Perejaume va demanar una pedra calcària de la pedrera de Somerset per exhibir-la «en préstec» durant el període d'exposició de la seva obra al centre Amolfini de Bristol, i ara, una altra pedra de la mateixa procedència i d'iguals característiques serà a la Pedrera per a aquesta exposició, abans de tornar al seu lloc d'origen. La mostra, que s'exhibeix a la Pedrera fins al 12 de febrer, va ser comissariada per Martí Peran, qui no ha volgut fer una retrospectiva convencional ni una exposició més, sinó reflexionar sobre la funció, els límits i el destí de l'art davant l'excés, l'acumulació i la vagabundia de tantes obres.

No és casual que el mateix artista, des de principi dels anys 90,

TONI ALBIR/EFE

Perejaume, en un dels espais de la mostra que s'ha obert a la Pedrera

no ha deixat de repetir la necessitat «de despintar, de desfer, de desdibuixar i de restituir les paraules i les imatges al seu lloc d'origen, per rehabilitar la nostra relació amb el món». El recorregut expositiu permet comprovar que Perejaume, un dels artistes catalans de més relleu en el panorama contemporani, és un artista difícil de classificar, segons el comissari, per la seva experimentació constant amb gairebé tots els recursos expressius: pintura, escultura, dibuix, text, accions, fotografia i vídeo. La seva feina, tant visual com escrita, se centra en la reflexió sobre els límits difusos entre la naturalesa i l'art, entre el que és real i el que és imaginari.

L'encert del títol és, segons reconeix el mateix Perejaume, «el no saber si ho dic jo o m'ho diu un altre», i aquest «contrasentit barroc» té com a finalitat «trençar certa jerarquia institucional». A la Pedrera, l'exposició s'inicia amb una sèrie de treballs en pedra i de pedra que, d'acord amb Gaudí i Juliol, suggereixen que potser no cal fer res diferent. A continuació, un recorregut per diversos gabinets atestats d'obres expliquen fins a quin extrem està la Terra coberta de pintura i, en conseqüència, «que pictòrica és la partitura del món», en paraules de Peran.

Una col·lecció d'exvots i una columna gaudiniana recoberta de suro, un material utilitzat recurrentment per Perejaume, condueixen el visitant a l'obra *Dibuixar amb el Pirineu*, en un dels murs de la Pedrera. A l'última sala, abans de la darrera peça, una maqueta gegant amb un llarg braç de fusta sosté en un dels extrems una bola terràquia sobre la qual es llegeix: «Per no tocar el món».